

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.019/2019/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
. Márton Veronika ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
. Rakaczki Tamás ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.998/2018/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.748/2017/20.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.998/2018/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás során meg nem fizetett 90.691 (kilencvenezer-hatszázkilencvenegy) forint illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2016. augusztus 1-től állt az alperes alkalmazásában „operátor, bőrző” munkakörben.
- [2] 2017 márciusában a felperes korábbi három műszakos beosztása négy műszakossá változott, napi munkaideje 8 órától 12 órára módosult.
- [3] 2017. április elejétől a felperesnél egészségügyi problémák jelentkeztek, többször betegállományba került.
- [4] A felperes egészségügyi problémái miatt jelezte az alperesnek, hogy munkaköri feladatait nem tudja megfelelően ellátni, majd 2017. augusztus 7-én megjelent az üzemorvosnál, aki azt tanácsolta, hogy kérje más munkakörbe történő beosztását.
- [5] Ezt követően az alperes HR osztálya egy objektív szabályrendszeren alapuló tesztet végeztetett el a felperessel, amely alapvetően az elektronikai részlegen történő munkavégzéshez szükséges kompetenciák meglétét vizsgálta. A teszt eredménye nem volt megfelelő.
- [6] A felperes 2017. augusztus 16-tól 2017. szeptember 5-ig betegállományban volt, majd a munkahelyi vezetőjének jelezte, hogy nem végezhet munkát, mivel a munkaalkalmassági vizsgálatának érvényességi ideje lejárt.
- [7] 2017. szeptember 11-én foglalkozás egészségügyi vizsgálat során az üzemorvos alapvetően alkalmasnak ítélte a felperest a további munkavégzésre, azonban a felperes személyes előadása, panasza alapján rögzítette a lapon, hogy gerince gyenge, a háta fáj, nem bírja ezt a munkát, nem tudja ezt tovább vállalni, erre tekintettel az eredeti bejegyzést áthúzva „nem alkalmas” minősítést adott.
- [8] Az alperes a 2017. szeptember 18-án meghozott munkáltatói intézkedésével a felperes munkaviszonyát felmondással megszüntette. Az indokolás szerint a „nem alkalmas” minősítés miatt az eredeti munkakörében nem foglalkoztatható tovább, és részére az alperes egészségi állapotának megfelelő munkakört felajánlani nem tud. Erre tekintettel az alperes a felperes munkaviszonyát egészségügyi okkal összefüggő képességre való hivatkozással szüntette meg.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [9] A felperes utóbb fenntartott keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 906.907.- forint kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni.
- [10] Előadta, hogy az áthelyezésétől a munkáltató elzárkózott. Az üzemorvosnál egyszer sem kapott iratot a megjelenéséről és a vizsgálatról. Amikor a munkáltató HR osztályáról 2017. szeptember 18-án megkeresték, akkor már a kész felmondás várta, amelyben

egészségi alkalmatlanságára hivatkozással szüntették meg a jogviszonyát. Álláspontja szerint egészségi állapotának romlása a munkáltatónak felróható, mivel többszöri kérelemre sem gondoskodott más munkaköréről.

- [11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy a felperest másik munkakörben tudja foglalkoztatni, a panaszait figyelembe vette, azonban a felperes az alapvető elektronikai kompetenciáknak nem volt birtokában, ezért másik részlegre – ahol ülő munkát végeznek – nem tudta áthelyezni. Arra figyelemmel, hogy az üzemorvos az alkalmassági vizsgálat során „nem alkalmas” minősítést adott a felperesnek, az alperes őt a továbbiakban foglalkoztatni nem tudta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. május 4-én meghozott 4.M.748/2017/20. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete értelmében a felmondásban szereplő indokok valóságos és okszerűek voltak, a felperes 2017. szeptember 11-én a foglalkozás egészségügyi orvosi vizsgálaton „nem alkalmas” minősítést kapott, a vizsgálatot végző Dr. **Cs.-né B.A.** üzemorvos által elrendelt további rutinvizsgálatok pedig a felperes munkaalkalmassági minősítését nem befolyásolták. Azt állapította meg, hogy a felperes által kitöltött és nem megfelelő eredménnyel zárult teszt úgynevezett belépőteszt volt az olyan munkakörök esetleges betöltésére, amelyek az elektronikai tevékenységhez kapcsolódnak és amelyek ülve végezhetők.
- [14] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes utalt ugyan arra, hogy a kialakult betegségei a munkavégzéssel összefüggenek, azonban ezzel kapcsolatban kereseti kérelmet nem terjesztett elő. Az ítélet indokolása kitért arra is, hogy a munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet 13. § (4) bekezdése szerint az üzemorvos nem köteles az okiratot átadni a munkavállalónak, az eredményt csak közölni szükséges, a nyomtatványt a munkáltatónak kell megküldeni. Az az alkalmassági véleményről történt tudomásszerzést követően sem a felperes, sem az alperes nem élt a jogorvoslat lehetőségével.
- [15] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor az üzemorvos által megállapított tényeket alapul véve közölt felmondást a felperessel.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2018. szeptember 27-én meghozott, 1.Mf.20.998/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült eljárási illeték összegét pontosította, megállapította, hogy a

fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli, a felperest kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére.

- [17] A törvényszék ítéletének indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogkövetkeztetésével a törvényszék egyetértett. A felperes 2017. szeptember 11-én a munkaköri alkalmassági vizsgálaton „nem alkalmas” minősítést kapott, más munkakört pedig képességei alapján nem tudott volna betölteni, mivel a szükséges, előzetes vizsgálaton nem ment át.
- [18] A másodfokú bíróság ítéletében hivatkozott a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 235. § (1) bekezdésére, mivel a jogorvoslati eljárásban jogi képviselővel eljáró felperes fellebbezésében előadta, hogy az alperes intézkedése sérti a joggal való visszaélés tilalmát, illetve az egyenlő bánásmód követelményébe ütközik. E körben a törvényszék kifejtette, hogy az eljárási törvény hivatkozott rendelkezése önmagában kizárja a fellebbezésben előadott új tények érdemi vizsgálatát.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a mindkét fokon meghozott ítélet „megváltoztatását”, kereseti kérelmének való helyt adást és az alperes perköltségben történő marasztalását.
- [20] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok tévedtek, amikor azt állapították meg, hogy a felmondás indokolása valós és okszerű volt. A munkaviszony megszüntetésének időpontjában alkalmatlanságot az alperes nem állapíthatott volna meg, hiszen ekkor az üzemorvos által kért vizsgálatok még folyamatban voltak. Nem volt olyan orvosi dokumentum, amely azt rögzítette volna, hogy a felperes munkavégzésre alkalmatlan.
- [21] Arra hivatkozott, hogy az alperes a panaszait nem iktatta, nyoma sem volt írásbeli beadványainak, ezért az áthelyezésre vonatkozó kérelme és a munkavégzés körülményei miatt a munkaügyi felügyelőséghez fordult, és bejelentést tett. A foglalkoztatása során ugyanis az alperes megsértette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 12. § (1) bekezdésében foglaltakat, és nem tartotta meg az egyenlő bánásmód követelményét. Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. § h) pontjában foglalt védendő tulajdonságát valószínűsítette, mivel az egészségi állapota a munkavégzéssel, a 12 órában történt foglalkoztatással összefüggésben romlott meg, erről a tényről az alperesnek tudomása volt. Hátrányos megkülönböztetés érte, mert a kedvezőtlen bánásmód megvalósulásakor az összehasonlítható helyzetben lévő munkatársainak a munkaviszonya „megmaradt”.
- [22] Előadta továbbá, hogy az alperes megsértette az Mt. 7. § (1)

bekezdésében foglaltakat, amikor megszüntette munkaviszonyát, mert az érdekeit próbálta érvényesíteni a munkaügyi felügyelőségnél. A panasz megtételét követően hívta az alperes „próbamunkára” anélkül, hogy előzőleg oktatták volna. Állította, hogy az alperes újsághirdetéseket adott fel olyan munkakörök betöltésére, amelyeket egészségi állapota mellett is el tudott volna látni.

- [23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú és másodfokú ítéletek „helybenhagyását” kérte a felperes perköltségben történő marasztalása mellett. Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelem lényegében megegyezik a felperes fellebbezésével, amelyet a törvényszék már elbírált. Érthetetlennek tartotta a felperes munkaügyi felügyelőségnél tett bejelentésére történő hivatkozást, tekintettel arra, hogy amennyiben ellenőrzést folytatnak le, a bejelentést tevő személyét nem hozták nyilvánosságra.
- [24] Fenntartotta az eljárás során képviselt álláspontját, miszerint az egészségi alkalmasság kérdése nem munkáltatói, hanem orvosi szakkérdés. Az üzemorvos által kiállított vizsgálati lap egyértelműen igazolta a felperes egészségügyi alkalmatlanságát a munkaköre betöltésére, arra figyelemmel pedig, hogy a felperes más munkakörben az általa elvégzett, de nem teljesített teszt alapján nem volt foglalkoztatható, így csak a munkaviszony megszüntetése maradt, jogszerű eljárásként.
- [25] Az alperes utalt arra, hogy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, a felperes egyebekben az összehasonlítható helyzetben lévő munkatársait meg sem jelölte. A folyamatos munkaerő-keresés miatt nem állt érdekében a jogviszony megszüntetése, és a felperes sajnálatos egészségi, képességbeli alkalmatlansága okán nem tudta a jogviszonyt fenntartani.
- [26] A felülvizsgálati előadással ellentétben az alperes úgy nyilatkozott, hogy a hivatkozott tesztet minden új „felvételis, vagy átjelentkező” esetében elvégezik betanítás nélkül, tekintettel arra is, hogy ezzel csak az alapvető kompetenciákat mérik fel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [28] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [29] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a

határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. Nem tekinthető a Kúria által hozandó határozat tartalmára vonatkozó kérelemnek ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és a „jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára” irányul, feltéve, hogy a kérelemből a tartalma szerinti elbírálás elve [Pp. 3. § (2) bekezdés] alapján sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [30] A felperes felülvizsgálati kérelmében felsorolt ugyan jogszabályhelyeket [Mt. 7. § (1) bekezdés, Mt. 12. § (1) bekezdés, Ebktv. 8. § h) pont] azonban lényegében azt adta elő, hogy ezeket a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben az alperes sértette meg.
- [31] A Kúria megállapította, hogy a felperes az előzőekben részletezett törvényi követelményeknek maradéktalanul megfelelő [Pp. 272. § (2) bekezdés], a bíróságok által megsértett jogszabályhelyet és arra vonatkozó jogi érvelést is tartalmazó felülvizsgálati előadást nem terjesztett elő, ezért ezen jogszabályhelyek tekintetében az esetleges jogszabálysértést a Kúria nem vizsgálhatta.
- [32] A felperes további, akár anyagi jogi, akár eljárásjogi jogszabálysértésre a jogszabályhely pontos megjelölésével és annak tartalmi leírásával nem hivatkozott. Nem jelölte meg megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1) bekezdését sem. Ezért a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban is irányadó volt a jogerős ítéletben megállapított tényállás.
- [33] A per adataiból megállapítható, hogy a felperes kizárólag a fellebbezésében hivatkozott az alperes esetleges joggal való visszaélést megvalósító magatartására, illetve az egyenlő bánásmód megsértésére, erre tekintettel a másodfokú bíróság jogszerűen alkalmazta a Pp. 235. § (1) bekezdését és helytállóan mellőzte a kizárólag a fellebbezésben előadottak érdemi vizsgálatát.
- [34] A Kúria gyakorlata szerint (BH1996.372.) a rendkívüli perorvoslat során csak olyan téves jogi álláspont vagy mulasztás értékelhető, mely az eljárás korábbi szakaszában is a per tárgya volt. Olyan kérdéssel kapcsolatban, amellyel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, nyilvánvalóan jogszabálysértést sem követhettek el.

- [35] Az előzőek alapján a Kúria a felperes felülvizsgálati hivatkozását azért nem vehette figyelembe, mert a törvényszék a Pp. 235. § (1) bekezdés alapján a fellebbezésben előadott új tényeket érdemben nem vizsgálta, a felperes pedig e körben a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként nem jelölte meg a Pp. 235. § (1) bekezdését.
- [36] Minderre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot, nem felelt meg a vonatkozó törvényi előírásoknak, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [37] Az eljárás során a felperes teljes mértékben pervesztes lett, ezért a Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére.
- [38] A Kúria a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján határozta meg, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint állapította meg.
- [39] Perköltségként merült fel alperes oldalán az őt képviselő ügyvéd munkadíja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján határozott meg.
- [40] A pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [42] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2019. szeptember 4.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. bíró